

Jylland. I lange Tider har man troet, at det var spildte Bestræbelser, som man anvendte, for at bringe disse Egne op til nogen Kultur. Men i de senere Aar er der baade gennem Hødeselskabet og gennem enkelte Mænd, der have taget sig varmt af denne Sag, skaffet Oplysninger tilveie, der tilfulde godtgjøre, at disse Egne i flere Henseender paa meget store Strækninger egne sig fortrinlig til Opdyrkning, til Skovplantning og paa forskellig Maade til Kulturudvikling. Jeg anser mig ikke for tilstrækkeligt lokalt kjendt i disse Egne til at kunne paapege i det Enkelte, hvilken Bane der er den rigtige, enten den, der paa Kortet er betegnet med en rød Linie, eller den, der er betegnet med sorte Prikker, eller hvilken anden, der turde være den rigtige. Min Hensigt med at omtale denne Bane er derfor kun at sende en Anbefaling for Baner i Midt- og Vestjylland til Udvalget, som jeg antager atter kommer til at forhandle denne Sag. — Jeg skal angaaende Sagen ikke udtale Andet end som til Slutning dette, at jeg ikke vil have min Afstemning betragtet som en Modstand mod Jernbaner eller mod en endog saa betydelig Udvidelse af vort Jernbanenet. Jeg skal til enhver Tid være glad ved at kunne være med til at stemme for ret mange Jernbaner. Jeg tror, at vi have Raad til at bygge dem; men jeg tror ikke, at vi have Raad til at lade det være. Det er imidlertid kostbare og vigtige Anlæg, der ikke kunne gøres om, naar de engang ere indrettede, og man maa derfor se sig vel for, inden man gaar ind paa storartede Planer, som mulig bagefter vilde vise sig mindre heldige. — Jeg vil altsaa stemme for Lovforslagets Tilbagevisning til Udvalget og sende det Hele tilbage til Udvalget med der allerbedste Anbefaling til at tage det under Overveielse.

Høimark: Jeg er bleven gjort opmærksom paa, at, da jeg før havde Ordet, som jeg i Slutningen til at bruge Udtrykket „fremme“ i Stedet for „fjerne“. Min Mening var naturligvis at ville sige, at, idet jeg stemte imod igjen at henvise Lovforslaget til Udvalget, vilde jeg ikke have det betragtet som et Tillidsvotum til den nuværende Regjering, men jeg vilde bruge alle lovlige konstitutionelle Midler til at fjerne baade denne Regjering og enhver anden, der stiller sig paa samme Maade.

Tauber: Da det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgfreds (Bojsen) — hvem jeg savner paa de tomme Bænke bag mig, hvor Udvalgets meget ærede Ordfører sidder i Ensomhed — indbragte sit Forslag igaar, antog jeg, at, ligesom dette Forslag havde en aldeles formel Karakter, saaledes vilde ogsaa Diskussionen derom være bleven i alt Fald overveieende formel. Denne Forventning bragte mig til at udtale mig saaledes,

som jeg gjorde igaar, men jeg ser, at ikke ret mange af de ærede Medlemmer, der have havt Ordet, have troet at kunne vise en saadan Resignation overfor de Jernbanespørgsmaal, som brændte dem paa Hjertet, som jeg gjorde med Hensyn til Mindretallets Betænkning. — Hvad de enkelte Jernbanespørgsmaal angaar, kan jeg forsikre ethvert af de ærede Medlemmer, som have havt Ordet for at forfagte den Bane, der gaar igjennem deres Egn eller forbi deres Dør, at jeg har ligesaa levende lokale Jernbanønsker som nogen af de ærede Herrer, og dersom jeg skal udtale min personlige Mening, vil jeg sige, at efter min Mening bør ikke noget som helst Jernbanespørgsmaal i Danmark komme i Betragtning ved Siden af det, at for det Første de sjællandske Jernbaner kjøbes af Staten, og at der for det Andet anlægges en Bane fra Lyderup over Slagelse til Næstved med Sidebane til Skjelskør. Der er ikke noget som helst Jernbanespørgsmaal, der i mindste Maade kan sammenlignes dermed. Det vil jeg aabent udtale, naar jeg skal udtale min personlige Mening derom, og da mange ærede Medlemmer have foregaaet mig med Exempel i saa Henseende, vil jeg gjøre det, selv om jeg ikke kan gjøre det med en saadan Fylde som flere ærede Medlemmer, f. Ex. det ærede Medlem, der pleier at sidde tæt ved Siden af mig, men som nu er borte, nemlig det ærede Medlem for Hjøsteds Amts 2den Valgfreds (Sagb), og selv om jeg ikke kan efterligne et Par andre ærede Medlemmer, hvoraf den ene havde Ordet igaar, og en anden (Høimark) begyndte det nuværende Møde, deri, at jeg kan sige, at, hvis man vil anlægge den Bane, jeg ønsker, eller den Stump Bane, jeg ønsker, saa vil jeg stemme for, at de kunne bygge 60 eller, om de ville, 120 Mil i hvilke som helst andre Dele af Landet. Saa vidt driver jeg det ikke med mine lokale Ønsker med Hensyn til de sjællandske Baner. Jeg skal ikke dybere komme ind paa dette Spørgsmaal, men vil kun gjøre et Par korte Bemærkninger i Anledning af Lovet, der blev yttret angaaende Kjøbet af de sjællandske Baner, navnlig af den ærede Finansminister (Strup), i Formiddag. Jeg ser rigtignok, at ogsaa Ministerbænken er tom. Det er en eiendommelig Skjæbne, der rammer dette Forslag, at nu ere alle de egentlig interesserede Partier i Sagen borte. Forslagsstilleren, Ministrene og — jeg tror ogsaa — de fleste af Udvalgets Medlemmer! Den ærede Finansminister bemærkede om de sjællandske Baner at enhver enkelt Aktionær maaske — det var i alt Fald en Mening, der er bleven fremsat — kunde modsætte sig disse Baners Kjøb. I denne Fortolkningstid, hvori vi leve, er det ikke mærkeligt, at der fra en eller anden Side, jeg veed ikke hvilken, som kan have personlig Interesse i, at de sjællandske Jernbaner paa ingen Maade gaa over fra privat Eie til Statens Eie, kan blive fremsat en saadan